

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 2C/117/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5916204935
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Klukoš
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2017:5916204935.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudcom JUDr. Branislavom Klukošom v spore žalobcu: B. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ľ. A. XXXX/XX, Q. I., právne zast. JUDr. Petrom Harakálym, advokátom, so sídlom Mlynská 28, Košice, proti žalovanému: MAKS-D, s.r.o., M. R. Štefánika 1, Nováky, IČO: 36 332 534, práve zast. advokátskou kanceláriou NIŽNÍK & Partners, s.r.o., so sídlom Skladná 38, Košice, o náhradu škody z ublíženia na zdraví, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žalovanému sa **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 10.10.2016 si žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie náhrady za bolesť v sume 19.100 eur spolu s 8,75% ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 07.01.2011 do zaplatenia, náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 58.636 eur spolu s 8,75% ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 07.01.2013, náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 29.318 eur a náhradu trov tohto konania.

2. Žalobca žalobu po skutkovej stránke odôvodnil tým, že ako samostatne zárobkovo činná osoba dňa 20.11.2010 v areáli spoločnosti Mondi SCP, a.s., Ružomberok vykonával pre žalovaného na základe objednávky pomocné práce, v rámci ktorých sa vykonávala demontáž konštrukcie starého káblového mosta za pomoci autožeriavu zn. Tatra EČ: PD 532 BT. Pri uvedenej demontáži pracovali okrem žalobcu aj O. I. ako obsluha autožeriavu, B. S. ako palič, B. S. ako viazač bremena, B. S. ako obsluha vysokozdvížnej plošiny a A. M. ako majster. Všetky uvedené osoby pracovali pre žalovaného. Počas vykonávania demontáže kovového nosníka spojeného s kovovou rúrou po jeho uviazaní na reťaz autožeriavu a po jeho nadvihnutí odpadla z prepravovaného bremena kovová rúra, ktorá pri páde zasiahla žalobcu do hlavy a hornej časti tela a spôsobila mu vznik nasledovných zranení: zlomeninu klenby lebky pravej čelovo-spánkovo-temennej oblasti, krvný výron pod tvrdú mozgovú plenu s pomliaždením mozgového tkaniva spánkovo-temennej oblasti vpravo, zlomeninu oboch kostí predlaktia a zlomeninu kľúčnej kosti. Žalobca poukázal na relevantné ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj na záver znaleckého posudku č. 5/2011 znalca Bartolomeja Dorova z odboru bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci, ktorý bol vyhotovený v trestnom konaní vedenom Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Ružomberku pod sp.zn. ČVS:ORP-434/JP-RK-2010, ktorý ustálil, že žalovaný porušil ustanovenie § 6 ods. 4 zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov tým, že osoby zúčastnené na výkone práce demontáže konštrukcie nedostali potrebné informácie o nebezpečenstvách, ohrozeniach a rizikách, ktoré môžu vzniknúť počas výkonu prác pri demontáži konštrukcie. Okrem toho porušili jednotlivé právne povinnosti zákona č. 124/2006 Z.z. všetky osoby zúčastnené na demontáži. V trestnom

konaní bol v súvislosti s úrazom žalobcu B. S., nar. 14.02.1979 rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 1T/115/2012 zo dňa 30.09.2013 uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona.

3. Žalovaný porušil právnu povinnosť uloženú mu ustanovením § 6 ods. 4 zákona č. 124/2006 Z.z. a právne povinnosti uložené týmto zákonom porušili aj ďalšie osoby zúčastnené na demontáži vykonávajúce práce pre žalovaného, ako je to uvedené v znaleckom posudku. Okrem toho došlo zo strany žalovaného, ako aj osôb vykonávajúcich pre neho práce aj k porušeniu všeobecnej preventívnej povinnosti v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka, keďže neurobili všetko preto, aby nedošlo ku vzniku škody. Všetky porušenia právnych povinností viedli napokon k tomu, že žalobcovi vznikla škoda, nakoľko práve porušenia právnych povinností ako príčina spôsobili poškodenie zdravia žalobcu ako následok. Osoby zúčastnené na demontáži v zmysle § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka samy za škodu nezodpovedajú, lebo boli použité na činnosť žalovaného ako právnickej osoby. Z tohto dôvodu preto v zmysle § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka za škodu zodpovedá aj pri porušení právnych povinností zo strany osôb zúčastnených na demontáži práve žalovaný. V danom prípade došlo k naplneniu všetkých obligatórnych predpokladov zodpovednosti za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka, nakoľko došlo zo strany žalovaného k porušeniu niekoľkých právnych povinností, žalobcovi vznikla škoda na zdraví a medzi porušením právnych povinností a vznikom škody existuje príčinná súvislosť. Zavinenie ako ďalší obligatórny predpoklad zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka sa predpokladá. Zodpovednosť za škodu žalovaného je daná aj v zmysle § 420a Občianskeho zákonníka, nakoľko škoda na zdraví žalobcu bola spôsobená prevádzkovou činnosťou žalovaného ako prevádzkovateľa autožeriavu. Zavinenie sa v prípade zodpovednosti za škodu podľa tohto ustanovenia nevyžaduje, nakoľko ide o objektívnu zodpovednosť za škodu. Žalobca ďalej v odôvodnení žaloby odôvodnil nároky, a to náhradu za bolesť žalobcu vo výške 19.100 eur, pričom vychádzal z ohodnotenia bolesti vypracovaného MUDr. Jozefom Hudecom, ktorý ohodnotil bolesť vo výške 1215 bodov (1215 bodov x 15,72 eur - hodnota bodu platná v roku 2016), teda spolu suma 19.100 eur. Ďalej si uplatnil náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 58.636 eur (3730 bodov x 15,72 eur), pričom toto bodové ohodnotenie vykonal znalec MUDr. Ivan Kubačka, ktorý ohodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia na 3730 bodov. Ďalej si uplatnil zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, nakoľko úraz znamenal pre život žalobcu zásadnú zmenu a zásah do života, ktorý natrvalo, nezvratne a zásadným spôsobom poznačil prežívanie a uplatnenie žalobcu v rôznych oblastiach. Žalobca bol pred úrazom úplne zdravý bez akýchkoľvek zdravotných problémov. Po úraze jeho závažné zdravotné ťažkosti spôsobili, že výkon akejkoľvek, aj bežnej činnosti je u neho spojený s vynaložením zvýšeného úsilia, s ktorým musí prekonávať osobitné obtiaže vyvolané nepriaznivým zdravotným stavom. Žalobca je obmedzený najmä v samostatnosti, nakoľko stále ho musí sprevádzať jedna osoba pre jeho nepriaznivý fyzický a psychický stav. Z tohto dôvodu preto poukázal na § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. na základe čoho má žalobca nárok na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia o 50%, pričom zvýšenie nároku žalobcu na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia o 50% predstavuje sumu 29.318 eur. Žalobca na záver ďalej uviedol, že žalobou si uplatnil náhradu škody na zdraví, ktorá sa premlčiarva v zmysle § 106 Občianskeho zákonníka. Poukázal na § 112 Občianskeho zákonníka, pričom doplnil, že žalobca si nárok na náhradu škody uplatnil žalobou už dňa 04.02.2013 na Okresnom súde Ružomberok v konaní vedenom pod sp.zn. 7C/19/2013. Toto konanie bolo uznesením Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 7C/19/2013-184 zo dňa 19.05.2016 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp.zn. 7Co/240/2016-198 zo dňa 27.07.2016 zastavené napriek tomu, že žalobca prejavil vôľu v konaní riadne pokračovať. Počas priebehu tohto súdneho konania v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka premlčacia doba neplynula. Nakoľko sa dostal žalovaný do omeškania, žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania z jednotlivých nárokov.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k podanej žalobe prostredníctvom svojho právneho zástupcu vzniesol v súlade s ustanovením § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka námietku premlčania v zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Podanou žalobou si žalobca uplatnil nárok na náhradu za bolesť, nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia a nárok na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Tieto nároky boli ohodnotené lekáskymi posudkami, nárok na náhradu za bolesť posudkom MUDr. Jozefa Hudeca, PhD. zo dňa 25.07.2012, nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v lekáskom posudku MUDr. Jozefa Hudeca, PhD. zo dňa 30.07.2012, pričom z uvedeného vyplýva, že žalobca vedel vyčíslit' vzniknutú škodu na základe hore uvedených posudkov, ktoré boli vypracované 25.07.2012 a 30.07.2012. Dňa 07.12.2012 bola žalovanému doručená žalobcom písomnosť označená ako uplatnenie nároku na náhradu škody z ublíženia na zdraví z titulu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, pričom týmto listom

si žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na náhradu škody na zdraví z titulu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia a jej zvýšenia vo výške 99.743,40 eur. Z uvedeného vyplýva, že žalobca sa domnieva, že za škodu by mal zodpovedať žalovaný, a to aj napriek tomu, že žalovaný nároky uplatnené žalobcom nikdy neuznal. Tým, že žalobca zaslal dňa 07.12.2012 žalovanému list, v ktorom si uplatnil tieto nároky je zrejmé, že za škodu by mal zodpovedať žalovaný, čo je naplnením druhej podmienky § 106 Občianskeho zákonníka - vedomosť o tom, kto za škodu zodpovedá. Žalobca si uplatnil tieto nároky na Okresnom súde Ružomberok žalobou, ktorá bola doručená príslušnému súdu dňa 10.10.2016, a teda vzhľadom k tomu kedy žalobca vedel vyčísliť výšku škody a kto za ňu zodpovedá najneskôr dňa 07.12.2012, v súlade s ustanovením § 106 Občianskeho zákonníka má žalovaný za to, že nárok žalobcu je premlčaný. Žalobca ešte pred touto žalobou podal dňa 06.02.2013 na Okresný súd Ružomberok žalobu, ktorou si uplatnil tiež nároky z titulu bolestného, sťaženia spoločenského uplatnenia a jeho zvýšenia, pričom toto konanie bolo vedené na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 7C/19/2013 a toto konanie bolo v spojení s uznesením krajského súdu zastavené. Žalobca poukázal na to, že premlčacia doba mala počas súdneho konania vedeného na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 7C/19/2013 spočívať, teda nemala plynúť. Tento výklad považuje žalovaný za nesprávny, nakoľko predpokladom spočívania premlčacej doby je, aby oprávnený, v tomto prípade žalobca riadne pokračoval v začatom konaní. Účastník riadne pokračuje v konaní, ak svojimi procesnými úkonmi nebráni riadnemu priebehu konania, čiže toto konanie sa môže skončiť vydaním rozhodnutia vo veci samej. Tým, že žalobca v konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 7C/19/2013 navrhol prerušenie konania a následne v zákonom stanovenej lehote nepožiadaval o pokračovanie v konaní, svojimi procesnými úkonmi bránil riadnemu priebehu konania, a toto sa následne ukončilo uznesením Okresného súdu Ružomberok zo dňa 19.05.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.07.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.08.2016. Ak teda žalobca v začatom konaní vedenom pod sp.zn. 7C/19/2013 riadne nepokračoval, mal za to, že premlčacia doba plynula aj počas tohto konania a súčasne premlčacia doba uplynula aj napriek tomu, že právo žalobcu bolo v tomto konaní uplatnené. V ďalšej časti vyjadrenia žalovaný z opatrnosti podal vyjadrenia k jednotlivým tvrdeniam žalobcu ohľadom zodpovednosti žalovaného za vznik škody a porušením povinnosti ohľadom bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Na záver svojho vyjadrenia žalovaný uviedol, že ku škode žalobcu nedošlo v dôsledku využitia žerjavu vo vlastníctve žalovaného, ale v dôsledku nesprávneho uviazania bremena, a teda je nesporné, že za škodu, ktorá vznikla žalobcovi nezodpovedá žalovaný, ale iná osoba, takže žalovaný nie je v tomto konaní ani pasívne legitimovaný. Preto navrhol, aby Okresný súd Ružomberok žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania.

5. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu k vyjadreniu žalovaného uviedol, že zotrúva na svojej argumentácii uvedenej v podanej žalobe, podľa ktorej sú jeho nároky nepremlčané, a to s poukazom na ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka. Žalobca si uplatnil svoje nároky na náhradu škody na zdraví žalobou zo dňa 04.02.2013 na Okresnom súde Ružomberok, konanie sa viedlo pod sp.zn. 7C/19/2013. Uvedené konanie nebolo prerušené na základe návrhu žalobcu, ako to uviedol vo svojom vyjadrení žalovaný, ale bolo prerušené na základe spoločného návrhu žalobcu a žalovaného, a to za účelom mimosúdneho jednania strán o prípadnom mimosúdnom vyrovnaní sporu. Nakoľko mimosúdne jednanie nevedlo k dohode strán sporu o výške náhrady škody, žalobca podal návrh na pokračovanie v konaní v čase, keď toto konanie nebolo v zmysle § 111 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok) v znení neskorších predpisov ešte zastavené. Teda súdne konanie prebiehalo, aj keď bolo prerušené za účelom mimosúdneho jednania oboch účastníkov konania. Žalobca teda predtým, ako by došlo k zastaveniu konania urobil jednoznačný prejav vôle, aby sa v konaní riadne pokračovalo. Za týchto okolností je podmienka riadneho pokračovania v konaní uvedená v ustanovení § 112 splnená, a preto premlčacia doba počas tohto konania neplynula. Okrem toho žalobca v podanej žalobe uviedol, že svoje nároky si uplatnil aj u iného príslušného orgánu, ktorým je v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov sociálna poisťovňa. Sociálna poisťovňa konanie riadne vedie, o čom žalobca predložil spolu so žalobou dôkazy v podobe rozhodnutí sociálnej poisťovne. Aj z uvedeného dôvodu nemohla vzhľadom na ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka premlčacia doba plynúť. Žalovaný ďalej poukázal na výlučnú zodpovednosť samotného žalobcu za spôsobenú škodu, prípadne na zodpovednosť tretích osôb s tým, že absolútne odmieta vlastnú zodpovednosť za škodu. S týmito tvrdeniami žalobca nesúhlasil a poukázal na vypracovaný znalecký posudok č. 5/2011 znalca Ing. Bartolomeja Dorova, ako aj na ďalšie porušenie právnych povinností, ktorých následkom bol vznik škody žalobcom. Žalobca má za to, že v danom prípade došlo k naplneniu všetkých nevyhnutných predpokladov zodpovednosti za škodu žalovaného v zmysle § 420 ods. 1, 2 a § 420a Občianskeho zákonníka.

6. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu k jeho vyjadreniu uviedol, že trvá na svojej argumentácii, ktorú uviedol vo svojom vyjadrení. Žalobca v konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 7C/19/2013 žaloval žalovaného o plnenie, predpokladala sa aktivita pri vedení sporu práve u neho, nakoľko žalovaný sa v tomto konaní bránil. Žalovaný toto konanie neinicioval, takže bolo v jeho prospech nepokračovať v tomto konaní. Ďalej poukázal na odôvodnenie uznesenia Okresného súdu Ružomberok zo dňa 19.05.2016 pod sp.zn. 7C/19/2013. Uviedol, že na Okresnom súde Ružomberok sa viedlo konanie pod sp.zn. 3Cpr/2/2014, kde žalobca žaloval žalovaného o určenie, že obsah a podmienky v dodávateľskej zmluve uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným zodpovedajú pracovno-právnomu vzťahu a že úraz, ktorý sa stal žalobcovi dňa 20.11.2010 počas výkonu práce je pracovným úrazom za ktorý zodpovedá žalovaný v rozsahu 100%. Okresný súd Ružomberok rozsudkom sp.zn. 3Cpr/2/2014 zo dňa 30.11.2016 žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Žalovaný ďalej spochybnil znalecký posudok č. 5/2011 znalca Ing. Bartolomeja Dorova, ktorý bol vypracovaný v trestnom konaní, nakoľko žalovaný nebol účastníkom trestného konania, a preto spochybnil časť toho posudku kde sa uvádza porušenie akejkoľvek právnej povinnosti žalovaným. Ďalej uviedol, že každá z osôb, ktorá pre neho vykonávala práce absolvovala pravidelne školenie ohľadom bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, pričom zo záznamu zo školenia vyplýva, že predmetom školenia bolo okrem iného aj oboznámenie sa s ustanoveniami zákona č. 124/2006 Z.z., takže nie je pravdou, že by žalovaný porušil alebo zanedbal akúkoľvek právnu povinnosť.

7. Substitút právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní v plnom rozsahu zotrval na podanej žalobe a na svojich vyjadreniach, ktoré podali v priebehu konania. Zo strany žalovaného bola vznesená námietka premlčania, pričom poukázal na ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka a doplnil, že návrh na pokračovanie v konaní, ktoré sa viedlo pred týmto konaním, čo žalovaný nespornuje podal ešte skôr, ako súd zastavil konanie. Má za to, že v predchádzajúcom konaní, ktoré bolo vedené na tunajšom súde ohľadom nároku žalobcu, bol v tomto konaní žalobca aktívny, riadne pokračoval, a preto poukázal na toto zákonné ustanovenie a dôvodil, že nárok žalobcu nie je premlčaný. Na doplnenie, či žalobca riadne pokračoval alebo nepokračoval v konaní uviedol, že v čase keď bolo konanie v predchádzajúcom konaní prerušené, prebiehalo paralelne na tomto súde ďalšie konanie pod sp.zn. 3Cpr/2/2014, v ktorom sa žalobca voči tomu istému žalovanému domáhal určenia, že úraz, ktorý utrpel je pracovno-právny úrazom, nakoľko v prípade, že by sa tak stalo, bola by žalovaná sociálna poisťovňa a nie žalovaný. Čiže poukázal na to, že žalobca bol aktívny, pokračoval aj v inom konaní a v žiadnom prípade nejde o nárok premlčaný. Poukázal ďalej aj na rozsudky Najvyššieho súdu Českej republiky ohľadom zodpovednosti za škodu, pričom bol toho názoru, že z hľadiska zodpovednosti za škodu nie je rozhodujúce, či osoby, ktoré použila právnická osoba na výkon svojej činnosti boli s ňou v pracovno-právnom vzťahu alebo v inom vzťahu. Na podporu týchto tvrdení poukázal na dva rozsudky Najvyššieho súdu Českej republiky.

8. Substitútka právneho zástupcu žalovaného navrhla žalobu ako nedôvodnú zamietnuť z dôvodov, ktoré uviedli v písomných vyjadreniach k podanej žalobe. Mala za to, že nárok žalobcu je premlčaný a navrhla žalobu zamietnuť a rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania.

9. Sudca pri predbežnom právnom posúdení sporu uviedol, že vzhľadom k tomu, že bola vznesená námietka premlčania, súd sa prioritne bude zaoberať touto námietkou. Ďalej uviedol, že vzhľadom k tomu, že bola vznesená námietka premlčania doterajšie dokazovanie postačí na to, aby súd mohol vo veci rozhodnúť, a preto uviedol, že ďalšie dokazovanie vykonávané nebude. Žalovaný okrem toho, že sporoval nároky žalobcu vzniesol voči uplatnenému nároku námietku premlčania.

10. V rámci dokazovania sa súd ďalej oboznámil aj s obsahom pripojených spisov tunajšieho súdu sp.zn. 7C/19/2013, 1T/115/2012, 3Cpr/2/2014. Jednalo sa o súvisiace konania, ktoré prebiehali alebo prebiehajú na tunajšom súde.

11. Podanou žalobou si teda žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatnil voči žalovanému nároky - náhradu za bolesť, náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia a zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia dôvodiac tou skutočnosťou, že rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 1T/115/2012 zo dňa 30.9.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 20.02.2014 č.k. 3To/8/2014-669, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.2.2014 súd uznal za vinného obžalovaného B.a S.a na tom skutkovom základe, že dňa 20.11.2010 v Ružomberku v areáli Mondi SCP a.s. Ružomberok počas vykonávania demontáže konštrukcie starého káblového mosta pri severozápadnej strane PS16 uviazal kovový nosník na reťaze žeriava a B. S. odpálil 4 kusy šróbov, ktoré kovový nosník držali o betónový pätník, následne žeriavnik O. I. nosník nadvihol, kýval s týmto bremenom zo strany do strany napriek tomu, že videl a vedel, že sa v ohrozenom priestore pred začiatkom zdvíhania tohto bremena zdržiavali pracovníci B. D. a B. S., pričom z prepravovaného bremena odpadla kovová rúra, ktorá pri páde zasiahla B.a Tekeliaka do hlavy a hornej časti tela, čím boli spôsobené B.ovi D. tam popísané zranenia, keď B. S. ako SZČO vykonávajúci prácu viazača bremien pre odberateľa - spoločnosť MAKS-D s.r.o., Nováky, porušil citované ustanovenia zákona č.

124/2006 Z.z. o BOZP, a teda inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1 Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, ktoré výkon súd obžalovanému podmiennečne odložil a určil mu skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Tiež mu bol uložený trest zákazu činnosti vykonávať viazanie a zavesovanie bremien na dobu 2 rokov a poškodená Dôvera, zdravotná poisťovňa a.s., Nitra a poškodená Sociálna poisťovňa, Bratislava boli s uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkázané na občianske súdne konanie. Zároveň obžalovaný O. I. bol oslobodený spod obžaloby, ktorou mu bolo kladené za vinu, že na popísanom skutkovom základe inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, čím mal spáchať prečin ublíženia na zdraví, pretože skutok nie je trestným činom.

12. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

13. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov.

14. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov.

15. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti..

16. Podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50 %.

17. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

18. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

19. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

20. Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

21. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

22. V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Občiansky zákonník teda viaže premlčanie práva na náhradu škody uplynutím subjektívnej premlčacej doby na podmienku vedomosti poškodeného o škode, teda majetkovej ujmy určitého druhu a rozsahu vyčíslený v peniazoch do takej miery, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť na súde alebo inom dotknutom orgáne a o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá. Z dôkazov predložených žalobcom vyplynulo, že tento si uplatnil nárok na náhradu za bolesť, ktorú utrpel pri spomenutom úraze zo dňa 20.11.2010, pričom táto bola ohodnotená v lekárskom posudku MUDr. Jozefa Hudeca, PhD. zo dňa 25.07.2012, ktorý ohodnotil bolesť na 1215 bodov, nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré bolo ohodnotené v lekárskom posudku MUDr. Jozefa Hudeca, PhD., v lekárskom posudku zo dňa 30.07.2012, kde ohodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia na 1710 bodov a tiež si uplatnil nárok na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorý bol žalobcom vyčíslený na sumu 29.318 eur, teda 50% zo sumy náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 58.626 eur. Z týchto dôkazov teda vyplýva, že žalobca mal vedomosť o výške vzniknutej škody na základe týchto znaleckých posudkov. Dňa 07.12.2012 bola žalovanému doručená žalobcom žiadosť - uplatnenie nároku na náhradu škody z ublíženia na zdraví z titulu bolestného sťaženia spoločenského uplatnenia. Z uvedeného listu je teda zrejmé, že žalobca si v tento deň uplatnil voči žalovanému svoje nároky, teda v tento deň vedel o výške škody a o tom, kto za ňu zodpovedá. Žalobca doručil žalobu na tunajší súd až dňa 10.10.2016, teda po uplynutí 2 ročnej subjektívnej premlčacej doby. Vzhľadom na túto skutočnosť preto súd ustálil, že nárok žalobcu je premlčaný.

23. Žalobca tvrdil, že jeho nárok premlčaný nie je vzhľadom k tomu, že tejto žalobe predchádzala podobná žaloba, ktorú žalobca podal na Okresný súd Ružomberok dňa 06.12.2013, kde si tak isto uplatnil nároky z titulu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia voči tomuto istému žalovanému. Toto konanie bolo vedené na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 7C/19/2013. V tomto konaní žalobca aj žalovaný dňa 11.11.2014 požiadali o prerušenie konania, nakoľko chceli mimosúdne rokovať

a mimosúdne sa dohodnúť. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť Okresný súd Ružomberok uznesením sp.zn. 7C/19/2013-184 zo dňa 11.11.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 09.12.2014 konanie podľa § 110 vtedy platného Občianskeho súdneho poriadku prerušil. Nakoľko do roka od právoplatnosti a vykonateľnosti tohto uznesenia nepodal žiaden z účastníkov návrh na pokračovanie v konaní, pričom tento návrh podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 27.01.2016, t.j. po uplynutí ročnej zákonnej lehoty, súd jeho návrh na pokračovanie v konaní zamietol a konanie zastavil na základe uznesenia sp.zn. 7C/19/2013-184 zo dňa 19.05.2016, že žiadnemu z účastníkov nepriznáva právo na náhradu trov konania. Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Žiline uznesením sp.zn. 7Co/240/2016-198 zo dňa 27.07.2016 uznesenie okresného súdu potvrdil. Z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu vyplynulo, že lehota na podanie návrhu na pokračovanie v konaní, ktorá bola uvedená v § 111 ods. 3 druhá veta vtedy platného Občianskeho súdneho poriadku je lehotou zákonnou, čo znamená, že ju nemožno predĺžiť ani skrátiť. Jedná sa o lehotu procesnú, čo znamená, že začína plynúť dňom, ktorý nasleduje po dni, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, t.j. po dni podania návrhu. Na zachovanie tejto procesnej lehoty stačí, ak je návrh podaný posledný deň lehoty osobne na súde alebo odovzdaný orgánu, ktorý je povinný ho doručiť. Krajský súd mal za preukázané, že o návrhu na prerušenie konania rozhodol súd uznesením zo dňa 11.11.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť 09.12.2014. Od nasledujúceho dňa začala v konaní plynúť lehota obligatórne ustanovená v § 111 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (účinného v čase rozhodnutia). V súlade s § 121 ods. 3 veta prvá OSP (účinného v čase rozhodnutia) uplynula lehota na podanie návrhu na pokračovanie v konaní 09.12.2015. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal na súd návrh na pokračovanie v konaní až 27.01.2016, teda po uplynutí zákonom stanovenej určenej lehoty. Nedodržanie zákonom stanovenej lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní predstavuje tak závažný nedostatok, ktorý musel nevyhnutne viesť k zastaveniu konania. Žalobca i napriek tejto skutočnosti dôvodil, že v konaní pokračoval riadne, že nemožno ustáliť záver, že jeho nárok je premlčaný, pretože počas tohto konania premlčacia lehota neplynula, spočívala, poukázal aj na tú skutočnosť, že paralelne s týmto konaním prebiehalo aj v inej veci na tunajšom súde konanie pod sp.zn. 3Cpr/2/2014, v ktorom sa žalobca domáhal určenia, že obsah a podmienky dodávateľskej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným zodpovedajú pracovno-právnejmu vzťahu a že úraz, ktorý sa stal žalobcovi dňa 20.11.2010 počas výkonu práce je pracovným úrazom, za ktorý zodpovedá žalovaný v rozsahu 100%.

24. Súd však vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca podal túto žalobu o určenie z toho dôvodu, že v konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 7C/19/2013 sa žalobca domáhal zmeny žaloby, pričom súd svojim rozhodnutím zmenu žaloby neprípustil, z tohto dôvodu preto žalobca podal samostatnú žalobu. Čiže podanie tejto žaloby súviselo s tým, že v konaní pod sp.zn. 7C/19/2013 na Okresnom súde Ružomberok súd zmenu žaloby neprípustil, a teda žalobca vyvolal žalobou samostatný spor. Súd má teda za to, že žalobca v konaní riadne nepokračoval. Pokiaľ aj žalobca navrhol prerušenie konania, bolo na žalobcovi, aby si jednoročnú lehotu ustrážil a ak teda mimosúdne rokovania neboli úspešné, mal dostatok času na to, aby mohol v konaní pokračovať. Táto pasivita, nečinnosť žalobcu mala za následok to, že súd ustálil, že v konaní riadne nepokračoval a dôsledkom tohto nekonania bola tá skutočnosť, že musel opätovne dňa 10.10.2016 podať na Okresný súd Ružomberok rovnakú žalobu ako podal v roku 2013. Neobstojí teda tvrdenie žalobcu, že v konaní bol činný, riadne pokračoval v konaní a teda, že premlčacia lehota spočívala. Práve naopak, v zmysle zásady „iura vigilantibus, non dormientibus prosunt“ (právo patrí bdelym nie spiacim) tým, že žalobca nebol dostatočne ostražitý a nestrážil si svoje práva, tieto riadne nehájil, táto skutočnosť mala za to, že súd jeho návrh na pokračovanie v konaní zamietol a konanie zastavil. Žalobca teda nemôže obchádzať vznesenú námietku premlčania tým, že podal na súd opätovne novú žalobu dôvodiac, že v predchádzajúcom konaní bol činný. Ak by bol v predchádzajúcom konaní činný, vyústením jeho aktivity by bolo vynesenie rozsudku v konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 7C/19/2017. Keďže činný nebol, súd konanie zastavil. Teda aj konanie vedené na Okresnom súde Ružomberok sp.zn. 3Cpr/2/2014 bolo odvodené od konania 7C/19/2013.

25. Žalobca si uplatnil svoj nárok aj na sociálnej poisťovni, kde prebiehajú správne konania v súvislosti s rozhodovaním o nároku na náhradu za bolesť žalobcu, a to na Sociálnej poisťovni, pobočka Prievidza a na Sociálnej poisťovni ústredie v súvislosti s rozhodovaním o nároku na úrazovú rentu žalobcu, avšak všetky tri konania sú prerušené z dôvodu začatia konania o predbežnej otázke, kde z odôvodnení týchto rozhodnutí sociálnej poisťovne vyplýva, že takýmto konaním bolo konanie vedené na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 7C/19/2013, teda aj iný orgán prerušil konanie z dôvodu rozhodnutia súdu o predbežnej otázke. Ak teda žalobca v tomto konaní riadne neuplatnil svoje práva, bol nečinný, dôsledkom čoho bolo zastavenie konania, nemožno v žiadnom prípade hovoriť o spočívaní premlčacej

lehoty z dôvodu konania o nároku na inom orgáne. Na základe vyššie uvedených ustanovení zákona a úvah súd teda ustálil, že nárok žalobcu je premlčaný, a preto žalobu žalobcu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol bez toho, aby pristúpil k vecnému preskúmaniu jeho nárokov.

26. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP v zmysle ktorého priznal žalovanému, ktorý mal plný úspech, nakoľko žaloba žalobcu bola v celom rozsahu zamietnutá, nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Ružomberok písomne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 CSP) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods.1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na uskutočnenie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov; ak ide o rozhodnutie vo veciach maloletých detí - rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, návrh na súdny výkon rozhodnutia.